

الحمد لله المعبود في كل مكان والمذكور بكل لسان و صلوة وسلام الانبياء
الاكملان علي خيرة المرسلين وسيد العالمين الصادقين سيدنا ومولانا محمد
المرفوع ذكره والمتبوع امره وعلى عترته وصحابته الانبياء المستقرين
في جوار كرامته اما بعد ميكنة فقير مسكين سيد قطب الدين حنفي قادر
چشتي دهلوي خفر الله ذنوبه ولو الاله واحسن اليها واليه كما امر الله
مسماة است بمنصور الولاية در بيان صحت و نيت ذکر جهر و سويد
آن بافتراح بعض علماء ان اتفاق افتاده ورنه ابن بي هم طرفه بدوش
وگندم غای جو فروشن را کجا یاری آن که در تحقیق مسائل و تدقیق دلائل
لب تواند کشود لاجل و لاقوة الا بالله بدان که اختلاف کرده اند در ذکر
بجهر پس بعض بدعت دانند و بعض حرام خوانند و شرذمه مکروه دانند
و جمعی جائز می شمارند اما قائلین بمنع ذکر جهر پس از ادله اینست
اول این آیت کریمه است و ادکر ربک فی نفسک تضرعاً و خیفه
و دون الجهی من القول بالعدو و الاصال دوم این آیت است
و لا تقهر بصلاتک و لا توافی بها و اتبع بهن ذلك سبلاً
سوم این آیه جلیله است ادعوا ربکم تضرعاً و خیفه انه لا یحب
المعتدین

المعتدین که بر بدین اسم اعتدال را بجهت تفسیر کرده است و از این جریب نیز چنین
منقول است چهارم قول ابن مسعود است رضی الله عنه ما را کم الامتدعیه در
حق کسانی که در مسجد رفع اصوات میکردند این حدیث صحیح و مرفوع است
خیر الذکر الحقی و غیر الرقی ما یکنی رواه البیهقی فی شعب الایمان و ابن صالح و غیر
فمسنده و سعید بن منصور بسند صحیح گویند که این حدیث دلالت میکند
بر آن که ذکر جهر شرعاً و شرعاً باشد مگر حرام یا مکروه عیشم و آن اقوی دلیله
مانند حدیث است که احمد بن حنبل و ابن ابی شیبہ و ابن مردودیه
و غیر هم روایت کرده اند و برقی آن را در کتاب الاسماء و الصفات آورده
قال کتاب رسول الله صلی الله علیه و سلم غزاة فحملنا الانهبط و اذنا
و لا نضعه شرفاً الا رفعنا اصواتنا بالتکبیر فنهنا فانا و قال یا ایها الناس
اربعوا علی انفسکم فانکم لانه غول اصم و لا غایبا انما تسمعون سمیعاً بصیراً
ان الذي تسمعون اقرب اليکم عنق راحلة احدکم این حدیث نیز در صحاح
ستند نیز صحیح و حسن و یافته است و این حدیث دلیل است بر آنکه آنحضرت
صلی الله علیه و سلم رفع اصوات ذکرین حرام یا مکروه دانسته من فرمود
جواب از استدلال اول چهار قول است اول این که آیه تریب بر
منع مطلق ذکر جهر دلالتی ندارد بلکه دلیل است بر اثبات جهر غیر
مفرد که خارج از حد اعتدال باشد بنا بر آن که تفسیر کرده است

لفظ
شاید که این
صحیح است
منقول
باشد ۱۳
ظ

ای ارفقوا
عنا انفسکم
و انصروا
لانی الهیة
لا یحب الا ترفعوا
صوتکم بالانفال